

Přívěsek Almantora

Příběh

Geoffrey Almantor. Známy, uznávaný, vlivný. Alchymista, o kterém se říkalo, že nemožné je jeho denním chlebem. Kvalita i cena jeho odvedené práce tomu odpovídaly. Mistr Almantor si byl dobře vědom svých kvalit. I svých omezení. Věděl, čeho dosáhl. A věděl také, kde jsou hranice jeho možností. To z něho činilo mistra v oboru. Ale každá překážka, kterou překonal, ho nutila čelit ještě větším výzvám. Nemohl si pomoci. Bylo to podstatou jeho povahy. A tak mu docházelo, že se přiblížil k hranici svých možností. A to mu nebylo ještě ani padesát.

Potřeboval svou hranici možností zvednout tam, kam je to jen možné. Hledal, experimentoval a našel. Spoutat vhodného démona vhodným způsobem bylo na samé hranici jeho možností i schopností. Proto do toho šel. Od samého počátku příprav až do úplného konce se jednalo o souboj dvou vyrovnaných protivníků. Moc, chytrost, rafinovanost, lstivost i vůle obou soupeřů byly takřka vyrovnanými veličinami. Jak démon, tak alchymista dělali maximum pro to, aby vyhráli právě oni. Ale všichni víme, že když můžeš pracovat jen s tím, co máš, potřebuješ-li toho někde více, jinde ti bude trochu scházet. Výsledkem byl měděný přívěsek a v něm spoután mocný démon, který musel plnit alchymistovu vůli. Zatímco Almantor využil tu malou skulinku v démonově moci, aby ho skutečně ovládl a uvěznil, démon naopak využil skulinku, která tím alchymistovi vznikla jinde. Byl uvězněn a musel plnit to, co alchymista žádal. Ale mohl s tím naložit částečně po svém.

Almantorova profesní sláva, moc a vliv raketově stoupaly během několika dní. Pracoval, přednášel a úžasnou rychlostí akademické okolí ohromoval novými objevy, výtvořky a myšlenkami. Po několika dnech jeho laboratoř explodovala a vyhořela spolu s ním.

Jedni tvrdí, že si démon vybral svou daň. Druzí, že famózní alchymista odhalil trhlinu v dokonalosti svého díla a včas se vyvlékl z jeho moci. Leč za cenu získaných výhod. A proto zinscenoval celou katastrofu a stáhl se do ústraní. Změnil identitu, místo a začal hledat dál. Měděný přívěsek na purpurovém řetízku však ohnivé inferno přežil. Démon se stále snaží uniknout.

Efekt

Jakmile si nositel přívěsek pověsí na krk, všechny **jeho opravy atributů postavy se nastaví na +5**. A všechny hody kostkami hází hráč s **Výhodou**. Pokud by měl provést hod s Nevýhodou, pouze se tyto okolnosti vynulují a výsledkem je normální hod. Postupem času je tento stav na nositeli fyzicky i duševně znát. Nositel se cítí stále sebevědoměji, obratněji, jeho charisma a intelekt z něho dělají osobu, která přitahuje nápady, peníze, moc, úspěchy a vlivné přátele.

Tento stav trvá do **úsvitu pátého dne**. Na úsvitu pátého dne se všechny opravy atributů **vrátí do původního stavu před nasazením přívěsku**. **Výhoda** při hodech kostkami **mizí**. Během dne to začne být na nositeli fyzicky i duševně znát.

Na **úsvitu šestého dne klesnou všechny opravy atributů nositele o 1**. A tak to pokračuje **každý následující úsvit**, dokud **všechny** opravy nositele neklesnou na **-5**. Níže žádná neklesá. Pokud nositel ještě žije, nyní umírá. A démon se opět trochu nasytil. Až se nasytí dostatečně, zpřetrhá pouta, která ho svazují. A vrátí se domů. A možná...možná se nejprve poohlédne po muži, který ho uvěznil.

Když se podaří nositeli přívěsek sundat ještě v době jeho **pozitivního** účinku, vrátí se opravy jeho atributů ihned do **původního stavu** před nasazením a projeví se to na něm během tohoto dne. Pokud se však nositeli podaří přívěsek sejmout nebo je mu odňat v době, kdy již na něj má démon **negativní vliv**, jeho **stávající** hodnoty oprav za atributy se stávají jeho **trvalými** hodnotami. K návratu hodnot do stavu před navléknutím už nikdy nedojde.

V případě potřeby definovat konkrétní stupeň změněného atributu nositele, se bere vyšší stupeň tohoto atributu. Bavíme-li se tedy například o ODO -2, jedná se o stupeň atributu 7 (rozmezí je 6 – 7).

Nástraha

Pokud chce nositel přívěsek **poprvé** sundat ještě **před prvním úsvitem**, musí provést test **Vůle proti obtížnosti 7** s **Výhodou** k hodu kostkou. S **každým úsvitem**, kdy má nositel přívěsek na krku, se toto číslo **o +2 zvyšuje**. Zároveň se **o +2 zvyšuje pokaždé**, když si ho nositel po **úspěšném** sundání **opět nasadí**. Otisk démona v mysli nositele je trvalý a odpor k jeho sundání umí jen růst.

Postavy s **INT > 0** si **nějaký čas** po sundání přívěsku ještě **uvědomují** ten úžasný pocit získané dokonalosti během nošení a také pocit neskonale ztráty při sundání.

Teprve postavy s **INT > 2** zcela jasně a **trvale** chápou, že příště bude sundání přívěsku **daleko obtížnější**.

Pokud nositel **neuspěje** v testu na Vůli, nebude chtít za **žádnou cenu** přívěsek sundat. A bude se tomu velice **urputně** bránit. V závislosti na svých momentálních hodnotách oprav za atributy. Dokud přívěsek nositeli propůjčuje své pozitivní vlastnosti, bude odpor k sundání definován nádherným pocitem dokonalosti a strachem ze ztráty toho všeho. Ve chvíli, kdy si démon v přívěsku začne vybírat svou daň, bude odpor k sundání hnán bezbřehým pocitem přicházející ztráty, kterou dokáže zastavit nebo oddálit právě a jen nošení tohoto přívěsku. Nositel se k němu bude celou svou osobností upínat jako k jediné a poslední naději na svou záchranu.

Právě z tohoto důvodu se může **neúspěšný** nositel z vlastní vůle pokusit o **opětovné sundání** pouze v okamžicích, kdy dojde k **zásadní změně jeho stavu**. Takové zásadní chvíle ještě dokážou vyburcovat jednou poraženou mysl. Po prvním neúspěchu má tedy nositel jen **nejvýše dva** další pokusy. Ve chvíli, kdy se jeho hodnoty **na úsvitu pátého dne** vrátí do stavu před navléknutím, a ve chvíli, kdy se **na úsvitu šestého dne** začnou jeho hodnoty snižovat.

Souhrnně lze říct, že když si nositel přívěsek **opakovaně** nasazuje, **úsvity** se opět počítají **od nuly**, ale **obtížnost** sundání se neustále **navyšuje**.

Příběh pokračuje

Zloděj Alrik s hodnotami SIL: 10/0, OBR: 16/+3, ODO: 12/+1, INT: 9/-1, CHAR: 15/+2 si navlékl přívěsek v pondělí dopoledne, aby přes den vymyslel a připravil dokonalou loupež, kterou v noci provede. Jeho nový mecenáš ho ubezpečil, že s touhle na první pohled obyčejnou měděnou cetkou se vše podaří. Všechny jeho opravy vyskočily na +5. Po úspěšném provedení akce, někdy kolem půlnoci, se Alrik rozhodl přívěsek sundat. Proč pokoušet štěstí. Chvilí váhal, ale nakonec hráč provedl test na Vůli proti 7 s Výhodou k hodů. Uspěl.

Ale hodinu přes úsvitem jsou mu strážci na stopě a dýchají mu na krk. Někdo zradil. S INT <0 si zloděj příliš dlouho neuvědomuje pocity, které měl při nasazení a hlavně sundání. Přívěsek opět nasadí. Nyní bude čelit při sundání obtížnosti testu Vůle proti 9 (+2 za opětovné navléknutí) s Výhodou k hodů. (Po úsvitu by to byl test Vůle proti 11 opět s Výhodou k hodů). Tentokrát neuspěl. Ten skvělý přívěsek sundat nechce. Pronásledovatelům unikl bez obtíží.

Následující čtyři dny a noci jsou nejkrásnějším obdobím jeho života. Takřka ze dne na den se mu vše daří, stoupá jeho vliv, počty mocných přátel, je oblíbený, žádaný, bohatne, cítí se skvěle jak fyzicky, tak duševně. O to těžší je úsvit pátého dne, kdy začne jasně cítit propad na původní hodnoty. Sám už si přívěsek asi nesundá. Možná se na naléhání přítele pokusí. Tu možnost má. Nyní je to test Vůle proti 19 a bez Výhody k hodů. Nevyšlo to.

Na úsvitu šestého dne jsou již jeho původní hodnoty o 1 menší. Tedy SIL: 9/-1, OBR: 15/+2, ODO: 11/0, INT: 7/-2, CHAR: 13/+1. Každý další den o 1 klesají. Chátrá jak fyzicky, tak duševně. Opět by se mohl pokusit. Ale proč sundávat svou jedinou záchranu, jedinou cestu ven z tohoto stavu.

Jeho přítel, alchymista Laiten, má podezření, že se vše točí kolem podivného měděného přívěsku na purpurovém řetízku, který se u Alrika nedávno objevil, a jehož se strádající přítel nechce vzdát. Teprve v okamžiku, kdy Alrik není duševně a hlavně fyzicky schopen odporu, podaří se jeho příteli nešťastný přívěsek sundat. To, co z přítele zbylo, je žalostné.

A Laiten, věrný přítel, se chce pomstít. Přívěsek schová do kapsy a začne část svého majetku přelévat do pátrání po osobě, která Alrikovi přívěsek dala. Nakonec je úspěšný. Našel svůj cíl. Cíl, který si u něho samotného objednával ledacos. Stálý zákazník versus stálý dodavatel. Důvěra byla vzájemná. Až do tohoto okamžiku. Tentokrát si zákazník objednal jednoduchý talisman pro zvednutí sebevědomí. Následující den sděluje alchymista zákazníkovi, že je vše připraveno. Jen si musí nový majitel finální dílo navléknout ještě v alchymistově dílně v místě, kde Laiten nakreslil na podlaze několik čmáranic vypadajících jako kabalistické symboly. Výsledný produkt vypadá jako malý, zlatem vyšívaný sametový váček, do kterého alchymista krom měděného přívěsku vložil notnou dávku bezcenných krystalků. Postříbřit původně purpurový řetízek nebyl problém. Majitel je upozorněn, že nesmí váček v nejbližších několika dnech odložit, aby se aura krystalů naladila na jeho osobnost. Finanční odměna za toto dílo je nicotná. Ale on chce být při tom. Chce vidět pád osoby, která zavinila nešťastný skon přítele. A je mu to dopřáno.

Další dny Laiten sleduje cvrkot společnosti, zákazníkův vzestup, pád i dveře laboratoře. Každý den očekává, že dovnitř vpadne majitel, který lest odhalil, nebo jeho pohůnci, kteří se jdou na mstíteli vyřadit. Neuteče. Chce na někoho vykřičet ztrátu přítele i pomstu, kterou zosnoval. Nic víc. Zatím nikdo nepřišel.